

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใดก็สามารถที่จะรับรู้ สัมผัสหรือรับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวางอันเป็นผลจากการพัฒนา ระบบสารสนเทศ เหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นใน ส่วนใด ส่วนหนึ่งของโลกจะส่งผลกระทบต่ออันรวดเร็วและสำคัญต่อส่วนอื่นๆ ของโลกด้วย ประชากรของ โลกจึงเสมือนถูกหลอมรวมกลายเป็นสังคมเดียว¹ ไม่มีรัฐใดที่จะอยู่โดดเดี่ยวโดยไม่ติดต่อกับ ชาติกับ ประเทศอื่นๆ ได้ แม้แต่ประเทศที่เป็นมหาอำนาจเช่นสหภาพโซเวียตและประเทศที่ใหญ่โตมาก เช่นจีนก็ต้องคืนชนเข้าเป็นภาคีของ GATT และเป็นสมาชิกของ WTO ให้ได้โดยประเทศต่างๆ เกือบ ทั้งหมดในโลกต่างก็เข้าร่วมเป็นสมาชิกของ WTO ซึ่งในปัจจุบันมีสมาชิกถึง 158 ประเทศ² ทั้ง GATT และ WTO ต่างก็มีวัตถุประสงค์หลักในอันที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของโลกซึ่งตกต่ำถึงขั้น วิฤติอันเป็นผลจากสงครามโลกครั้งที่ 1 และ 2 โดยมุ่งที่จะส่งเสริมให้การค้าระหว่างประเทศมี ปริมาณเพิ่มขึ้นให้มากที่สุดที่จะทำได้ บนพื้นฐานของหลักการที่จะให้มีการค้ากันโดยเสรีและเป็น ธรรม (Free and Fair Trade) โดยการขจัดอุปสรรคการค้า ทั้งในรูปของพิกัดอัตราภาษีศุลกากร (tariff barriers) และอุปสรรคการค้าที่มีได้อยู่ในรูปของพิกัดอัตราภาษีศุลกากร (non-tariff barriers-NTB) เพื่อให้ทำการค้าระหว่างประเทศได้โดยเสรี หลักการห้ามมิให้เลือกปฏิบัติ (non-discrimination) กับหลักชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (most-favored-nation – MFN) และการห้าม มิให้มีการทุ่มตลาด (dumping) หรือการให้การอุดหนุน (subsidies) ที่จะบิดเบือน (distort) การค้า

¹ คำว่า โลกาภิวัตน์สืบย้อนไปได้ถึง พ.ศ. 2487 (1944) แต่ได้นำมาใช้โดยนัก เศรษฐศาสตร์ในปี พ.ศ. 2524 (1981) แต่แนวคิดก็ยังไม่แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับกันกระทั่งหลังปี พ.ศ. 2538 (1995) เป็นต้นมา

² ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก

ระหว่างประเทศ³ ซึ่งถ้ามีการละเมิดหลักการเหล่านี้ กฎหมายการค้าระหว่างประเทศเปิดช่องให้ประเทศที่ได้รับความเสียหายสามารถใช้มาตรการตอบโต้ได้ในรูปของภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด (anti-dumping duty- AD) หรือภาษีตอบโต้การอุดหนุน (countervailing duty- CVD) ทั้งนี้ เพื่อให้การการค้าระหว่างประเทศมีความเป็นธรรม มีการแข่งขันกันโดยเสรีและเป็นธรรม (Free and Fair Competition) ตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ แต่กฎหมายการค้าระหว่างประเทศทั้งภายใต้กรอบของ GATT และ WTO ก็เปิดช่องให้มีข้อยกเว้นได้ในรูปของการให้สิทธิพิเศษทางศุลกากร (General System of Preference – GSP) ซึ่งเป็นหลักการที่เปิดช่องให้ประเทศที่พัฒนาแล้วให้สิทธิพิเศษทางศุลกากรโดยการยกเว้นหรือลดภาษีขาเข้าให้แก่ประเทศด้อยพัฒนา (Under-developed Countries) หรือประเทศที่กำลังพัฒนา (Developing Countries) ที่เรียกว่าประเทศโลกที่สาม (Third World Countries) โดยฝ่ายเดียว (unilateral) ได้โดยไม่อยู่บนพื้นฐานของหลักต่างตอบแทน (Reciprocity) และไม่ถือว่าเป็นการขัดต่อหลัก MFN และหลักการห้ามมิให้เลือกปฏิบัติ (Non-discrimination) ทั้งๆ ที่เป็นการเลือกปฏิบัติอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะข้อยกเว้นดังกล่าวจะเป็นผลให้การแข่งขันมีความเป็นธรรมเพราะถ้าใช้หลักความเสมอภาคโดยใช้หลักการเดียวกันสำหรับประเทศโลกที่สามในการแข่งขันกับประเทศที่พัฒนาแล้วซึ่งมีความได้เปรียบทั้งด้านเทคโนโลยี ด้านทุนทรัพย์ และฐานะทางเศรษฐกิจที่สูงกว่าประเทศโลกที่สามในทุกด้าน ย่อมเป็นไปได้ที่ประเทศกำลังพัฒนาจะสามารถแข่งขันกับประเทศที่พัฒนาแล้วได้ ซึ่งมีฉะนั้นประเทศด้อยพัฒนาจะเป็นผู้ซื้อสินค้าจากประเทศที่พัฒนาแล้วแต่เพียงฝ่ายเดียวโดยไม่สามารถเป็นผู้จำหน่ายสินค้าของตนให้แก่ประเทศพัฒนาแล้วได้เลย ซึ่งในระยะสั้นอาจเป็นผลดีต่อประเทศพัฒนาแล้ว แต่ในระยะยาวจะเป็นผลร้ายต่อประเทศที่พัฒนาแล้วเพราะในที่สุดประเทศด้อยพัฒนาซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของประชาคมระหว่างประเทศที่มีจำนวนกว่า 2 ใน 3 ของประเทศทั้งหมดในโลกก็จะหมดอำนาจการซื้อ (Purchasing Power) จึงไม่สามารถที่จะเป็นตลาดการค้าให้แก่ประเทศพัฒนาได้อีกต่อไป ทำให้ในที่สุดประเทศที่พัฒนาแล้วจะต้องทำการค้าระหว่างกันเองโดยต่างก็ต้องส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่คล้ายๆ กันและมีคุณภาพตลอดจนราคาที่ไม่ใกล้เคียงกันทำให้ไม่มีความเป็นธรรม ปริมาณการค้าระหว่างประเทศก็ถดถอยลงอันจะเป็นการสวนทางกับวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ จึงถือว่าการให้สิทธิพิเศษทางศุลกากรแก่ประเทศโลกที่สามเป็นผลของการประนีประนอมกัน (Compromise) ในการเจรจาการค้าพหุภาคีระหว่างประเทศโลกที่ 3 กับประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจะทำให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถแข่งขันกับประเทศ

³ ซึ่งหากไม่มีผลเป็นการบิดเบือนการค้าระหว่างประเทศ เช่นการให้การอุดหนุนเพื่อพยุงราคาข้าวมิให้ราคาในประเทศตกต่ำเกินไปเพื่อให้ชาวนายูเอมมีไร่เพื่อให้ส่งออกข้าวในราคาที่ต่ำกว่าทุนซึ่งจะทำให้จำหน่ายสินค้าในราคาที่ต่ำผู้ส่งออกของประเทศอื่น ก็สามารถกระทำได้

ที่พัฒนาแล้วได้อย่างเป็นธรรม และนอกจากนั้น เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการที่ประเทศพัฒนาแล้วผ่อนปรนให้ประเทศโลกที่ 3 นี้ ประเทศพัฒนาแล้วก็ขอยกเว้นจากหลัก MFN และ GSP โดยให้ประเทศที่พัฒนาแล้วให้สิทธิพิเศษทางการค้าต่อกันและกันได้ ในรูปความตกลงที่ให้เลือกปฏิบัติได้ (Preferential Treatment Agreement – PTA) บนพื้นฐานของหลักต่างตอบแทนระหว่างกัน โดยไม่ต้องคำนึงว่าประเทศที่เป็นภาคีเป็นประเทศพัฒนาแล้วหรือประเทศด้อยพัฒนา หรือประเทศที่กำลังพัฒนา โดยประเทศที่เป็นภาคีของ GATT และประเทศสมาชิกของ WTO อื่นๆ จะอ้างหลัก MFN ซึ่งประเทศภาคีของ GATT และประเทศที่เป็นสมาชิกของ WTO ได้รับทุกประเทศโดยอัตโนมัติ มาเรียกร้องขอรับสิทธิพิเศษนั้นบ้างมิได้ โดยมีเงื่อนไขแต่เพียงว่าประเทศที่เป็นภาคีของ PTA นั้น จะต้องมีความผูกพันระหว่างกันเป็นพิเศษ (special ties) ทางวัฒนธรรม (cultural tie) เช่นเป็นประเทศที่ใช้ภาษาเดียวกันเป็นภาษาราชการ เช่นกลุ่มประเทศ Francophone ซึ่งใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการ หรือกลุ่มประเทศ CPLP ซึ่งใช้ภาษาสเปน หรือภาษาโปรตุเกสเป็นภาษาราชการ หรือที่มีความผูกพันกันเป็นพิเศษทางประวัติศาสตร์ (historical tie) เพราะเคยเป็นเมืองขึ้นหรืออาณานิคมและประเทศแม่ของกันและกันมาก่อน อาทิประเทศเซเนกัลกับประเทศฝรั่งเศส และประเทศศรีลังกากับสหราชอาณาจักร โดยเซเนกัลกับฝรั่งเศสมีความตกลงให้ต่างก็ส่งออกสินค้าของตนไปจำหน่ายในดินแดนของกันและกันได้โดยปลอดภาษี สหราชอาณาจักรให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศศรีลังกาอนุญาตให้ศรีลังกานำหนังสือดำราชของอังกฤษไปพิมพ์จำหน่ายในประเทศศรีลังกาได้โดยไม่ผิดกฎหมายลิขสิทธิ์หรือมีความผูกพันกันเป็นพิเศษทางเศรษฐกิจ (economic tie) ในรูปของการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ (economic integration) ในรูปของเขตการค้าเสรี (FTA) ซึ่งเป็นการเลือกปฏิบัติ อันเป็นอุปสรรคต่อการค้าระหว่างประเทศที่ทำให้สินค้าจากนอกเขตการค้าเสรีนั้น ไม่มีทางที่จะเจาะตลาดเข้าไปแข่งขันกับสินค้าที่ผลิตในเขตการค้าเสรีนั้น ได้เลยแต่ทั้ง GATT และ WTO ก็เปิดช่องให้ทำได้โดยไม่ขัดต่อวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ เพราะโดยหลักการแล้วการที่ประเทศสมาชิกของเขตการค้าเสรีเดียวกันสามารถส่งออกสินค้าของตนไปจำหน่ายในดินแดนของกันและกันได้โดยปลอดภาษีได้น่าจะทำให้ปริมาณการค้าระหว่างกัน (intra-trade) ซึ่งก็ถือว่าเป็นการค้าระหว่างประเทศเช่นกัน สูงขึ้นและทำให้การลงทุนต่างประเทศ (foreign investments) ในเขตการค้าเสรีนั้นๆ เพิ่มขึ้นด้วยเพราะเมื่อสินค้าที่นำเข้าจากนอกเขตการค้าเสรีไม่มีทางที่จะเจาะตลาดเข้ามาแข่งขันในตลาดของเขตการค้าเสรี กับสินค้าที่ผลิตในเขตการค้าเสรีนั้นๆ ได้เลย เพราะเมื่อประเทศสมาชิกของเขตการค้าเสรีนั้นสามารถส่งออกสินค้าของตนไปจำหน่ายในดินแดนของกันและกันได้โดยปลอดภาษี ย่อมทำให้ต้นทุนต่ำกว่าและจำหน่ายสินค้าได้ในราคาต่ำกว่าสินค้าที่นำเข้าจากนอกเขตการค้าเสรีนั้น ที่นอกจากจะต้องเสียค่าขนส่งสูงกว่าแล้วยังจะต้องเสียภาษีขาเข้าในการส่งสินค้าเข้ามาจำหน่ายที่เขตการค้า เสรีนั้นอีกด้วย ดังนั้นหากจำหน่าย

สินค้านั้นในราคาที่ต่ำกว่าสินค้าที่ผลิตในเขตการค้าเสรีนั้นก็จะกลายเป็นการทุ่มตลาด (dumping) ซึ่งประเทศนั้นมีสิทธิที่จะเก็บภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด (anti-dumping duty –AD) ได้ การที่จะเข้าถึงตลาดของเขตการค้าเสรีจึงมีอยู่วิธีเดียวคือต้องเข้าไปลงทุนผลิตสินค้าในเขตการค้าเสรีนั้น เช่นการที่สหรัฐฯ ก่อตั้งเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ (North American Free Trade Area – NAFTA) ซึ่งมีประเทศแคนาดา สหรัฐอเมริกา และเม็กซิโกเป็นประเทศสมาชิก ทำให้นักลงทุนต่างชาติหลั่งไหลไปลงทุนกันที่ประเทศเม็กซิโกกันเป็นอันมาก เพราะนอกจากที่ประเทศเม็กซิโกจะอยู่ติดกับสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นตลาดการค้าสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลกเพราะเป็นประเทศใหญ่โตและร่ำรวยซึ่งมีประชากรที่มีอำนาจในการซื้อ (Purchasing Power) สูง เป็นจำนวนมากจึงเป็นตลาดการค้าที่ทุกชาติในโลกต้องการจะเข้าถึงแต่ไม่มีทางที่จะแข่งขันกับสินค้าที่ผลิตที่เม็กซิโก ซึ่งส่วนใหญ่ผลิตโดยนักลงทุนจากอเมริกาที่มีเทคโนโลยีสูงมากและมีทุนทรัพย์สูงมากด้วยที่เข้าไปลงทุนผลิตสินค้าในเม็กซิโก เพื่อจะส่งออกกลับเข้าไปจำหน่ายในตลาดสหรัฐเองที่มีพรมแดนติดกันและโดยที่จากประสบการณ์ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นที่เห็นได้ชัดว่าการลงทุนจากต่างประเทศเป็นตัวขับเคลื่อน (driving force) ที่สำคัญมากในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศซึ่งเห็นได้จากการที่ประเทศอาเซียนได้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (economic growth) สูงขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องกันในอัตราที่สูงที่สุดในโลกในยุคนั้นเป็นเวลานานถึง 2 ทศวรรษจนทำให้ประเทศอาเซียนได้ชื่อว่าเป็น “เสือเศรษฐกิจ” (economic tigers) และการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศจีนเมื่อเปิดประเทศก็พุ่งสูงขึ้นรวดเร็วที่สุดในโลกทำให้จีนกลายเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของโลกไปภายในระยะเวลาอันสั้นมากทั้ง นี้เป็นเพราะการหลั่งไหลของการลงทุนจากต่างประเทศเข้าไปในประเทศหรือภูมิภาคใดก็ทำให้เงินทุนหลั่งไหลเข้ามาในประเทศและภูมิภาคนั้นเป็นอันมากทำให้ดุลการชำระเงิน (balance of payment) ดีขึ้น แล้วยังเป็นการสร้างงานให้คนในประเทศและภูมิภาคนั้นทำเป็นอันมาก ซึ่งช่วยลดปัญหาการว่างงาน (unemployment) ให้น้อยลงทำให้ลดค่าใช้จ่ายด้านการประกันสังคมลงไปมากและทำให้คนเป็นจำนวนมากมีรายได้ ทำให้รัฐเก็บภาษีเงินได้เพิ่มขึ้น ทั้งจากกิจการของต่างชาติที่เข้ามาลงทุนและจากคนงานที่มีรายได้ก็ด้วยและเมื่อคนงานเป็นจำนวนมากมีรายได้ก็จะกลายเป็นตลาดการค้าสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศนั้น ไปด้วยนอกจากนั้นการลงทุนจากต่างประเทศยังทำให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีเข้ามาในภูมิภาค ดังจะเห็นได้จากการที่ในอดีต ประเทศไทยเคยเป็นประเทศกสิกรรมเพียงอย่างเดียว เพราะสินค้าส่งออกของไทยจะมีแต่สินค้าปฐมภูมิ (Primary Products) ที่มีแต่สินค้าเกษตรและวัตถุดิบเท่านั้น โดยสินค้าหลักๆคือข้าว ไม้สักและดีบุก แต่ปัจจุบันนี้ประเทศไทยได้กลายเป็นประเทศกึ่งอุตสาหกรรม กึ่งเกษตรกรรม ผู้ผลิตและส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เช่น เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น ตลอดจนชิ้นส่วน (component parts)

และเครื่องอะไหล่ (spare parts) รถยนต์และคอมพิวเตอร์ด้วย และกระจายความเจริญออกไปสู่ชนบทของประเทศผู้นำเข้าการลงทุนและก่อให้เกิดประโยชน์อื่นๆ อีกมาก ดังนั้น ในทางปฏิบัติของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยรัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตรประเทศไทยจึงเจรจาทำความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรีกับหลายประเทศ ทั้งในทวีปเอเชียและในภูมิภาคอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก⁴ ซึ่งไม่อยู่ในข่ายที่จะต้องนำมาวิเคราะห์ทั้งหมดในสารนิพนธ์นี้ แต่กล่าวโดยสรุปได้ว่าล้วนเป็นสาเหตุให้ประเทศไทยเร่งเจรจาทำความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรีเป็นอันมากทั้งในฐานะประเทศสมาชิกของอาเซียนกับในระดับทวิภาคีกับต่างประเทศในฐานะประเทศไทยเองด้วย เพราะนอกจากจะดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศแล้ว ยังเพิ่มปริมาณการค้ากับประเทศนั้นๆ ด้วยซึ่งก็เป็นการค้าระหว่างประเทศเช่นกัน โดยในบรรดาความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรีทั้งหลายที่ไทยทำกับต่างประเทศเหล่านี้ฉบับที่น่าสนใจเป็นพิเศษคือฉบับที่ทำกับประเทศออสเตรเลียเพราะแม้จะทำให้ประเทศไทยได้เปรียบดุลการค้า (balance of trade) และได้รับประโยชน์พิเศษในด้านอื่นๆ แต่ก็มีปัญหาทางปฏิบัติในการบังคับใช้(application) ความตกลงฉบับนี้ที่เป็นผลจากการที่ผู้ประกอบการฝ่ายไทยบางรายขาดความรู้ความเข้าใจในกลไกทางกฎหมายการค้าระหว่างประเทศและในด้วยบทของสนธิสัญญาฉบับนี้เองด้วยซึ่งทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ จนผู้ประกอบการเลี้ยงโคนมและจำหน่ายผลิตภัณฑ์นมของไทยประท้วงการนำเข้าผลิตภัณฑ์นมจากออสเตรเลียตามความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลียอย่างรุนแรง โดยการปิดถนนและเทนมทิ้งที่ถนนมิตรภาพหลายพันตัน ซึ่งหากผู้ประกอบการมีความเข้าใจหลักกฎหมายการค้าระหว่างประเทศและด้วยบทของความตกลงที่ก่อตั้งเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย (ที่ยาวมาก) ดีพอก็จะไม่เกิดปัญหาและความสูญเสียโดยเปล่าประโยชน์ดังกล่าว ซึ่งสารนิพนธ์ฉบับนี้จะได้นำมาวิเคราะห์เป็นกรณีศึกษา (case study) เป็นตัวอย่างต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการธุรกิจของไทยตลอดจน สาธารณะชนเข้าใจหลักการเกี่ยวกับเขตการค้าเสรีดีขึ้น
2. เพื่อให้ผู้ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในภาครัฐและภาคเอกชนตลอดจน สาธารณชนมีความเข้าใจเกี่ยวกับความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ดีขึ้น

⁴ วิสูตร ตูยานนท์ เอกสารประกอบการบรรยายวิชากฎหมายการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย พ.ศ. 2550. หน้า 6

3. เพื่อให้ทราบว่าการนำความตกลงนี้มาใช้บังคับจะมีปัญหาอะไรได้บ้างในทางปฏิบัติ และจะหาหนทางแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างไร โดยศึกษาจากกรณีของสินค้านมและผลิตภัณฑ์นมเป็นกรณีตัวอย่าง
4. เพื่อให้ฝ่ายไทยได้รับประโยชน์สูงสุดจากความตกลงฉบับนี้

1.3 ข้อสมมติฐานของการศึกษา

ถึงแม้ว่าโดยภาพรวมแล้วความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรี ไทย-ออสเตรเลีย ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2548 มีผลดีต่อประเทศไทยมากกว่าผลเสีย แต่โดยที่ความตกลงนี้มีขอบเขตการใช้บังคับกว้างขวางและมีความยาวมากแล้วจึงมีความหลากหลาย ทั้งในด้าน safeguards เงื่อนไขและเงื่อนไขสำหรับกรยกเว้นและการลดภาษีให้แก่กันและกันทั้งที่เกี่ยวข้องกับความตกลงนี้โดยตรงและความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรีทวิภาคีกับประเทศอื่นๆ ด้วย อันเป็นเหตุให้มีปัญหาในทางปฏิบัติในการบังคับใช้สนธิสัญญานั้นๆ เช่น ในกรณีที่ผู้ประกอบการเลี้ยงโคนมประท้วงการนำเข้าผลิตภัณฑ์นมจากออสเตรเลียอย่างรุนแรง ด้วยการปิดถนนมิตรภาพแล้วถนนสดทั้งบนถนนหลายต้น ซึ่งถ้าผู้ประกอบการเลี้ยงโคนมมีความเข้าใจดีพอในเรื่องกลไกทางกฎหมายของความตกลงนี้ ก็จะทราบทันทีว่าพฤติกรรมของฝ่ายออสเตรเลียเป็นการทุ่มตลาดที่ฝ่ายไทยมีสิทธิตอบโต้ได้ด้วยการเก็บภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด (Anti-Dumping Duty) ซึ่งจะทำให้หลีกเลี่ยงความสูญเสียโดยเปล่าประโยชน์และแก้ปัญหาได้ และทำให้ฝ่ายไทยได้รับประโยชน์สูงสุดจากการก่อตั้งเขตการค้าเสรีนี้

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้มีขอบเขตในการ วิเคราะห์หลักการและปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นมที่นำเข้าจากออสเตรเลียเป็นกรณีศึกษา โดยเริ่มจากประวัติความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการรวมตัวทางเศรษฐกิจในรูปของเขตการค้าเสรีและในรูปของสหภาพศุลกากรรวมทั้งทฤษฎีและหลักการของ GATT และ WTO เรื่องการทุ่มตลาด มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาด การอุดหนุน มาตรการตอบโต้การอุดหนุน เนื้อหาสาระของความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย กับผลของการบังคับใช้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย – ออสเตรเลีย ซึ่งนำไปสู่การวิเคราะห์ปัญหาข้อกฎหมายและปัญหาในทางปฏิบัติของการบังคับใช้เขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย และ ปัญหาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์นมที่ออสเตรเลียส่งออกมายังประเทศไทยตามสนธิสัญญาและกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้อง

ในเรื่องการทุ่มตลาด และการอุดหนุน เพื่อนำไปสู่บทสรุปและเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

1.5 วิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาวิจัยทางเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์มาตรการด้านกฎหมาย ความตกลงระหว่างประเทศ กฎหมายภายในของต่างประเทศและของไทยตลอดจนเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่ได้มาโดยการค้นคว้าจากหนังสือ บทความ วารสาร เอกสารเผยแพร่ของทางราชการ รายงานการสัมมนา รายงานการวิจัย สื่ออินเทอร์เน็ต แล้วนำข้อมูลที่ค้นคว้ามาได้ มาวิเคราะห์ตามทฤษฎีกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ ตามความตกลง GATT และ WTO กับความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลียโดยวิเคราะห์ปัญหาข้อกฎหมายในเรื่องการทุ่มตลาดการตอบโต้การทุ่มตลาดในกรณีผลิตภัณฑ์ออสเตรียส่งออกมายังประเทศไทย เพื่อพิสูจน์ว่าเป็นการทุ่มตลาด (Dumping) ซึ่งฝ่ายไทยสามารถใช้มาตรการต่อต้านการทุ่มตลาดได้ (Anti-Dumping Duty) โดยวิเคราะห์ตามตำรา บทความ (Literature Review) และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวกับกฎหมายการค้ากับกฎหมายระหว่างประเทศในเรื่องการทุ่มตลาดประกอบ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จะทำให้หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการธุรกิจของไทยกับสาธารณชนเข้าใจหลักการเกี่ยวกับเขตการค้าเสรีดีขึ้น
2. จะทำให้ผู้ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนตลอดจนสาธารณชนของไทยเข้าใจความตกลงก่อตั้งเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ดีขึ้น
3. จะทำให้ทราบว่าการนำความตกลงนี้มาใช้บังคับอาจมีปัญหอะไรบ้างในทางปฏิบัติ และจะมีทางแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้อย่างไร
4. จะทำให้ฝ่ายไทยได้รับประโยชน์สูงสุดจากความตกลงฉบับนี้